

det, hvilken medlemsstat der skal være ansvarlig for at indberette den pågældende person i SIS II, herunder for løbende at ajourføre indberetningen. Det forventes, at det medlemsland, der har EU-formandskabet på tidspunktet for beslutningen om at optage en person på listen om rejserestriktioner, skal forestå indberetningen af den pågældende i SIS II.

Som tidligere nævnt vil de myndigheder, der i dag har adgang til Schengen-informationssystemet, også få adgang til oplysninger i SIS II. På et punkt sker der en udvidelse, idet de nationale medlemmer af Eurojust og deres assistenter får en udvidet adgang, således at de – ud over at kunne søge i indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering, eller vidner og personer, der er indstævnet for en domstol – fremover også kan søge på indberetninger vedrørende forsvundne personer, og indberetninger vedrørende genstande med henblik på beslaglæggelse eller anvendelse som bevismidler i straffesager, når sådanne oplysninger er nødvendige for udførelsen af Eurojusts opgaver.

Udgangspunktet om, at oplysninger i Schengen-informationssystemet ikke må stilles til rådighed for tredjelande eller internationale organisationer, oprettholdes for så vidt angår SIS II. Dette udgangspunkt modificeres dog, idet der efter rådsafgørelsen åbnes mulighed for, at der – under nærmere fastsatte betingelser – kan indgås en aftale mellem Interpol og EU om udveksling af visse oplysninger om stjalne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldige pas i form af pasnummer, udstedelsesland og dokumenttype. Af en sådan aftale skal fremgå, at kun medlemmer af Interpol fra lande, der sikrer en tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger, kan få adgang til oplysninger fra SIS II, og at der kun kan ske overførsel af oplysninger med samtykke fra den medlemsstat, der har indlæst de pågældende oplysninger i SIS II. Der åbnes også mulighed for, at aftalen med Interpol kan indeholde en bestemmelse om, at EU's medlemsstater via SIS II kan få adgang til Interpols database om stjalne eller mistede rejsedokumenter.

Endelig skal det fremhæves, at etableringen af SIS II sker inden for de databeskyttelsesmæssige rammer, som i dag gælder for systemet. På flere punkter indføres der desuden nye databeskyttelsesmæssige krav, herunder bl.a. i form af øgede krav til datasikkerheden, navnlig ved at indføre en pligt til at udarbejde sikkerhedsplaner, pligt til fysisk at beskytte oplysninger, pligt til at udarbejde personaleprofiler for personer med adgang til systemet samt pligt til at foretage egenkontrol af sikkerhedsforanstaltningerne. Der stilles endvidere øgede krav til opbevaringen af registre-

ringer på nationalt og centralt plan, krav om uddannelse af personale, krav om oplysningskampagner samt hurtigere adgang for den berørte person til dels at få indsigt i oplysninger om vedkommende selv (egenaces), dels få foretaget rettelse eller sletning af ukorrekte eller ulovligt behandlede oplysninger. Herudover indføres der nye regler, som skal gøre det muligt at sondre mellem personer med kendetegn, der ligner hinanden, således at en person, hvis identitet er blevet misbrugt, får mulighed for at anmode om tilføjelse af yderligere oplysninger i SIS II for at undgå fremtidige negative følger af fejlidentifikation.

I øvrigt henvises der til det, som er anført nedenfor under punkt 3 og 4, hvor indholdet af rådsafgørelsen og forordningen om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) er nærmere beskrevet.

1.3. Lovforslaget har til formål at gennemføre de nødvendige ændringer af lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (som senest ændret ved lov nr. 448 af 9. juni 2004) med henblik på, at Danmark kan gennemføre de bestemmelser, som følger af rådsafgørelsen og forordningen om oprettelse, drift og brug af SIS II.

Forordningen må på visse punkter anses for at nødvendiggøre ændringer i udlændingeloven. Disse ændringer vil blive gennemført i et særskilt lovforslag, som integrationsministeren af lovtekniske årsager – henset til, at tidspunktet for forordningens anvendelse endnu ikke er endelig fastlagt – vil fremsætte i en senere folketingsssamling. De pågældende ændringer vedrører navnlig adgangen til at optage fingeraftryk og personfotos fra personer, som skal indberettes i SIS II som uønskede udlændinge, samt de materielle betingelser for at kunne indberette personer som uønskede udlændinge.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til vedtagelsen af rådsafgørelsen om oprettelse, drift og brug af SIS II.

Mens Danmark deltager i vedtagelsen af rådsafgørelsen, har Danmark som følge af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender ikke deltaget i Rådets vedtagelse af forordningen om oprettelse, drift og brug af SIS II. Da forordningen imidlertid udbygger Schengen-reglerne, træffer Danmark, inden 6 måneder efter at Rådet har vedtaget forordningen, afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret. Forordningen blev som tidligere nævnt vedtaget den 20. december 2006.